

Jenan Selçuk

Καρπασία

Απέναντι από την είσοδο
που φυλάγεται με κύλινδρους
μπήξαμε τα νύχια μας:
Ο αρχαίος ναός
τώρα στρατιωτική περιοχή...

Μπροστά μας
οξειδωμένα κλειδιά
του νησιού...
Πολλές εισβολές
άρχισαν κάποτε από εδώ:
Ακρίδες, πειρατές,
Πέρσες, μαλάρια...

Ο κουρκουτάς συλλογίζεται
καθώς λιάζεται,
το πρωινό αγιάζι
μια ραπτομηχανή στο δέρμα σου:
Ακόμα είμαστε άνθρωποι!

Πρώτο πρωινό

Δεκαοχτώ πεφταστέρια
με έθαψαν στη θάλασσα!

Θέλω μια χώρα πλατιά.
Όταν τεντώνω τα χέρια μου
να μην μπήγονται στα συρματοπλέγματα.

Ζιβανία στο πρόγευμα
χαλούμι στα κάρβουνα
Τσακιστές ελιές με κόλιανδρο
Φουρνιστά μυρωδάτα παξιμάδια
μαλακωμένα στο θαλασσόνερο.
Χορωδία από πέρδικες στα σύδεντρα...
Στη θάλασσα να με θάψετε!

Δεύτερο βράδυ

Σβήνουμε τον ήλιο
με τα ούρα μας

Ντυμένη τη νυχτική της με τα βρύα
Φέραμε την εξανθηματική βραδιά
στο στήθος μας.

Καθώς οι πατάτες ζάρωναν στη φωτιά
Προσθέσαμε αστέρια για αλάτι
στη ψαρόσουπα.

Διστακτικά σύννεφα μαζεύτηκαν
στη μυρωδιά της.

Τρίτο πρωινό

Και το ψωμί έχει τελειώσει!

Από τους αφρούς
αρχίζουμε να τρώμε τη θάλασσα.

Τρίτο βράδυ

Ο ήλιος, ραμφισμένος από τους γερανούς,
ματώνοντας σπιλώνει τα σύννεφα
το αίμα του στάζει στη θάλασσα.

Η αλκυών, ο αμφίσημος θεός των χρωμάτων
το μαύρο φίδι, που φαρμακώνει με τη μουσική του,
η παλλούρα, ειδική στη ζωώδη σεξουαλικότητα
η κοκκινωπή κουκουβάγια, τυφλωμένη
από την ακαδημαϊκή παιδεία

όλα κάθησαν γύρω στη φλεγόμενη φωτιά
στην άκρη αυτού του λυχναριού - νησιού
ζητώντας τα φορτωμένα θησαυρό ναυάγια
σε αιωνόβιες χελώνες.

Η αστερόεσσα νύχτα μοιάζει με όνειρο...

Τέταρτη μέρα

Η γη πλένει το πρόσωπό της
με τη δρόσο του χορταριού
το στεγνώνει
με τη λαμπρή πετσέτα του ήλιου.

Ερμηνεύω τις μυρωδιές
οι σύγχρονοι μύθοι

γράφτηκαν στα φύλλα.

Απολιθωμένα όστρακα
πληγώνουν τα πόδια μου
καθώς σκαρφαλώνω στους λόφους.

Αντίθετα με τους χειμάρρους
που ρέουν μονάχα τον χειμώνα,
εσείς, ποιητές της Κύπρου,
φαινόμενα παντός καιρού
έχετε τους χειμάρρους
ως υπόδειγμά σας!

*Τώρα επιστρέφουμε!
Από τη Λίθινη Εποχή
στη σύγχρονη ζωή που έχει συρρικνωθεί
σε ένα ζευγάρι κλειδιά αφής.*

*Ποιας ανθρώπινης κοπριάς θεός
έχει στήσει αυτή την παγίδα
που λέγεται πολιτισμός;*

Απόδοση (από αγγλική μετάφραση του ποιητή): Λευτέρης Παπαλεοντίου

Ο Jenan Selçuk γεννήθηκε το 1974 στη Σταυροκόννου της Πάφου. Εξέδωσε δύο ποιητικές συλλογές (το 2003 και το 2007 αντίστοιχα), ενώ παράλληλα ασχολείται με τη μετάφραση και την επιμέλεια λογοτεχνικών εκδόσεων. Ανήκει σε μια νεότερη γενιά τουρκοκυπρίων ποιητών, που αμφισβητεί έντονα την καθεστηκυία τάξη πραγμάτων και καλλιεργεί μια ποιητική γραφή με έντονα τα στοιχεία του αντικομοφορισμού, του ερωτισμού και της σεξουαλικότητας, και παράλληλα αντλεί στοιχεία από την κυπριακή ανθρωπογεωγραφία, από τη μυθική και ιστορική παράδοση του νησιού.

Περ. Ακτή 85 (Χειμώνας 2010), 11-13.